

stilisticii românești” (București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1988). Conducător i-a fost Gheorghe Ivănescu, a cărui asistentă a și devenit. Cu stagii de activitate în străinătate (Austria, 1984-1987; Italia, 2003-2007), este din 2010 *Professor emeritus* al Universității de Vest din Timișoara. Ca decan al Facultății de Litere, Istorie și Teologie, a propus conferirea titlului de doctor honoris causa unor renumiți filologi: Eugen Coșeriu, Maria Iliescu, Alexandru Niculescu, Marius Sala, Lorenzo Renzi (Padova), Teresa Ferro (Udine) ș.a. A fost primul director al Școlii Doctorale din universitatea timișoreană și coordonator al programelor de masterat *Lingvistică și didactică* și *Analiza discursului*. Ca dascăl, a ilustrat constatarea lui Confucius: „Alege-ți o profesie pe care să o iubești și nu va trebui să muncești nici o zi din viața ta”. Au remarcat-o foștii studenți ai filologiei timișorene (născută la 9 iulie 1940, în Oradea).

Citim în continuare interesante studii despre culturile (Georgiana I. Badea), literatura postcomunistă și biografismul (Roxana-Mădălina Crișan), metoda *gamification* în școală (Roxana Gaiță), coronavirusul și creațiile sale lexicale (Elena Trifan, Ioan-Adrian Trifan), un text inedit al lui Eugen Coșeriu despre terminologie și termeni (Cristina Varga) ș.a.

Ioan Dănilă²

Alecsandri, băcăuanul – două note bibliografice

Prima dintre acestea are drept suport rezumatul alcătuit de Marta Anineanu – unul dintre cei mai cunoscuți editori ai operei poetului –, în „Catalogul corespondenței lui Vasile Alecsandri” (București, Editura Academiei R.P.R., 1957, p. 445), scrisorii trimise de la Paris în 1857: Vasile Alecsandri „mulțumește alegătorilor pentru cinstea ce i-au făcut alegându-l ca deputat al lor în Divanul ad-hoc. Asigurându-i de tot devotamentul său pentru țară, motivează că, din pricina sănătății sale și a necesității de a rămâne la Paris, unde se va discuta soarta Principatelor, nu poate primi această cinste. Îi sfătuiește să-l înlocuiască cu cineva care va fi pătruns de ideea că viitorul țării depinde de unirea sub un domn străin”.

A doua este referitoare la un articol cunoscut doar de câțiva cercetători, publicat în anul 1943 de directorul Arhivelor Naționale din Iași, Gheorghe Ungureanu. Sub titlul „Câteva date inedite despre familia și viața poetului Vasile Alecsandri”, în revista „Cetatea Moldovei” (Iași, anul IV, vol. IX, nr. 5, mai 1943, pp. 254-268), acesta face cunoscut conținutul „Mapei Alecsandri”, prilej de a întreba: „Când s-a născut poetul Vasile Alecsandri?” Până atunci „nu s-a putut stabili o dată precisă, în lipsa unui act de naștere”, descoperit acum de el „printre hârtiile răzlețe depuse spre păstrare la Arhivele Statului”. Arhivistul îl dă publicității:

„Mărturie de mitrică

Prin care se face știut duhovniceasca Decasterie a Mitropoliei Moldovii că după încredințarea ce s’au luat prin sprafcă, s’au aflat pentru dumnealui Vasile Alecsandri că la anul 1818 luna Iunie 14 s’au născut în târgul Bacăului, din

² Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău.

pravoslavnicii legiuirii săi părinți, dumnealui spatarul Vasile Alecsandri cu soția sa Elena născută Cozoni, căruia atunci prunc, lucrările sfintului botez în drept slăvitoarea noastră credință, după așezămînturile sfintei și marea biserică a răsăritului, i s'au săvîrșit de preotul Ioan dela Biserica Precista din arătatul târg, la 22 a aceleiași luni Iunie, iar nași i-au fost moșul său, dumnealui Mihalachi Cozoni. Drept aceea, spre încredințarea nașterii și a botezului în pravoslavie a numitului Vasile Alecsandri, fiind mai sus pomeniților săi părinți, i s'au dat această mitrică deasupra cu iscălitura Înalț Prea Sfințitului Mitropolit al Moldovii și cavaler I. I. Veniamin, iar gios adevărită cu punerea peceteii și cu iscăliturile cilenurilor acestii Dicasterii. 1835. Iulie 12, No. 333”.

„Pe dosul acestei hârtii – notează Gheorghe Ungureanu în *Cetatea Moldovei* – este scris de tatăl său: «Vasilică este născut la 14 Iunie 1818 în târgul Bacăului, botezat în lege pravoslavnică de preotul Ioan dela biserica numită Precista din Bacău; iar nănaș i-au fost moșul său Mihalache Cozoni. Părinți: Spatarul Vasile Alecsandri, mama spătăreasa Elenco Alecsandri, născută Cozoni».”

Cercetătorul este îndreptățit să conchidă: „Susținem data de 14 Iunie 1818, pe care ne-o arată acest act eliberat de Mitropolia Moldovii « după încredințarea ce s-au luat din sprăfcă »”. Despre 1821 se pronunță în termeni dubitativi: „Credem mai mult în știința tatălui său despre nașterea copilului Vasilică decât martorii care au servit la facerea unui act la 1873 la Tribunalul Bacău, care arată data nașterii 1821”. Este prilejul de a emite și o sugestie: „Acei care vor să se convingă de nesinceritatea actelor de naștere făcute cu martori, la căsătorii, să cerceteze dosarele de căsătorii și vor constata că atât mirii și mai ales miresele își micșorează vrâsta. De altfel legiuitorul a avut în vedere aceasta[,] și actele de acest fel, menite a facilita căsătoria, nu mai sunt bune « decât a servi numai în caz de căsătorie »”.

Ioan Dănilă³

Bicentener Vasile Alecsandri (1821-2021)
UN POET COMPLEX, ÎN CEA DINTĂI EDIȚIE COMPLETĂ

Vasile Alecsandri, *Opere. Poezii*. Vol. I, II, București, Academia Română, Fundația Națională pentru Știință și Artă, 2019, 2388 p. (Colecția „Opere fundamentale”).

S-au împlinit de curând, pe 21 iulie (stil vechi) – 3 august 2021 (stil nou), două sute de ani de la nașterea lui Vasile Alecsandri, personalitate covârșitoare și de prim rang, proteică și polivalentă, cu o rază întinsă de cuprindere, deopotrivă om politic remarcabil, cu vocație de diplomat, și scriitor de talent. Ivirea sa pe lume, întâmplată în iulie 1821, exact în toiul evenimentelor dramatice ale celui an revoluționar coincident cu începutul procesului de modernizare a României, nu poate fi întâmplătoare. A fost, cu siguranță, mâna Destinului, a fost un semn providențial,

³ Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău.